

Tự Trách

*Vì cứ quanh năm hận với sầu
Khi mà tóc bạc có hay đau
Xuân về vui gương cùng con trẻ
Hổ thẹn khi nhìn thế hệ sau!*

*Mộng lớn tung hoành tựa gió đưa
Làm thơ than oán kể như thừa
Ngồi moi quá khứ điêu tàn ấy
Có ích gì đâu... chuyện đã xưa.*

*Rồi lại quanh năm chê trách người
Còn mình cũng chỉ võ mồm thôi
Dậm chân tại chỗ bao năm tháng
Rồi sẽ chỉ là chiếc lá rơi!*

*Mỗi độ xuân về ngồi vớ vẩn
Viết vài tám thiệp cũng đây vơi
Năm rồi chục tám nay ba năm thiệp
Bằng hữu vui đâu hết cả rồi.*

TRẦN NGÂN TIÊU

